

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Katedra výtvarné výchovy

Posudek vedoucí bakalářské práce: Mgr. et MgA. Markéta Magidová

Oponent práce: MgA. Jan Pfeiffer

Název práce: Fotografický obraz jako východisko pro jiná média

Autorka práce: Ivana Češková

Bakalářská práce se zaměřuje na vztah fotografického obrazu k jiným médiím, a to zvláště k animaci, sekvenční fotografii a krátkému filmu. Studentka práci pravidelně konzultovala, zvláště tvůrčí část, nicméně ke konci příprav se ocitla v časové tísní. Teoretickou část jsem bohužel neměla možnost si důkladně přečíst a okomentovat, stejně jako nebyl prostor pro následné zanešení úprav. I tvůrčí část nakonec zůstala v půli cesty původního záměru.

Hlavní téma práce – převod fotografických struktur do animace figur, kulis, kostýmů a scénérií je percepčně zajímavým způsobem vidění světa. Skrývá se v něm dostatek podnětů pro rozvoj dětské i dospělé mysli. Pozorování předmětů denní potřeby a přírodních materiálů je osou všech tří částí – teoretické reflexe, didaktické části i praktického ztvárnění.

Teoretická část čerpá z relevantní literatury, avšak v pojmovém vymezení problému i historickém exkurzu do dějin koláže a fotomontáže se studentka pohybuje poněkud skokově a povrchně. U některých umělců se však v textu zastavuje na delší dobu a v tuto chvíli se setkáváme s jejími přesnými interpretacemi, detailním pozorováním uměleckých děl, přemýšlení o tématu, formě i postupech. Až příliš lapidárně je pojatá část tematizující digitální postprodukcí: místy působí jako instruktáž ovládnání grafických programů („Pokud je záměrem nakreslit místo obdélníku čtverec, či místo elipsy kruh, je nutné při tvorbě objektu přidršet klávesu shift.“ (s. 22)

Didaktická část se věnuje převodu vyfotografovaných struktur do nových obrazů, především krajin a postav a jejich následné animaci. Konceptní poloha úkolů by jistě přinesla hravé využití nového pohledu na věci, avšak představa Ivany Češkové o počtu hodin strávených nad jednotlivými úkoly i o technickém vybavení není příliš detailně rozpracována a pro praxi by bylo třeba ji uzpůsobit. V neposlední řadě bych zmínila i nedokončenou formální úpravu textové části, špatné rozvržení času má bohužel za následek řadu překlepů či gramatických chyb (např.: „Fotograie“ [s. 5], „fotografafí“ [s. 50], „které v prostředku kolen postavy, ještě žhnou“ [s. 40], „Postava veprostřed“ [s. 40] aj.), kterých si je nyní ale studentka jistě vědoma.

V rámci tvůrčí části využívá studentka realističnost fotografického detailu pro konstrukci celků, měřítko se transformuje z malého na velké, čímž se proměňuje i výraz materiálů – brnění či vesta vytvořená z vylouhovaného čajového sáčku, šaty z oprýskaného plechu, květin, zmačkané plastové pásky, obličej z cibule, vlašských ořechů nebo samorostů proměňují očekávanou důstojnost postav, které bychom mohli situovat do prostředí nějakého královského či aristokratického dvora. Taktilita krajin, postav a scénérií změkčuje i zesměšňuje jejich chování, všechny jsou v jakémsi přirozeném rozkladu. Z původní představy animovaného filmu, kde by jednotlivé postavy plnily úlohy v rámci děje, se realizovala krátká animace sekvencí a výjevů. Ivana Češková v nich akcentuje zvláště různé modely komunikačních situací – prosba s možným odmítnutím, hádka, starost, neúčast atd., jež lze vyjádřit jednoduchými gesty. Studentka se většinou řídí asociacemi, jež použité materiály vyvolávají (žhoucí uhlíky představují negativní charakter, jemná struktura hlívy ústřičné šaty decentní dvorské dámy, podsaditá vychovatelka či babička nosí košili z česneku). Domnívám se, že jistá kontradikce, protikladné či komplexnější sestavování vizuálního účinku by mohlo imaginaci probudit ještě více, stejně jako by práci pomohlo dokončení tématu ohledně charakteru postav, jejich funkce v dějové linii či vztahu významu jednotlivých materiálů.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhovaná známka: velmi dobře.

Mgr. et MgA. Markéta Magidová